

WIECZERZA WIGILIJNA W CHRZEŚCIJAŃSKIM DOMU

*"JEST W MOIM KRAJU ZWYCZAJ, ŻE W DZIEŃ WIGILIJNY,
PRZY WEJŚCIU PIERWSZEJ GWIAZDY WIECZORNEJ NA NIEBIE,
LUDZIE GNIAZDA WSPÓLNEGO ŁAMIĄ CHLEB BIBLIJNY,
NAJTKLIWSZE PRZEKAZUJĄC UCZUCIA W TYM CHLEBIE".*

Cyprian Kamil Norwid

Najważniejszym momentem wigilii była i jest wieczerza. Jest ona jedyna w swoim rodzaju i niepowtarzalna, uświęcona nie tylko wielowiekową tradycją, lecz przede wszystkim obecnością Boga w naszych sercach, w naszych domach i rodzinach. Pora jej rozpoczęcia jest określona i niezwykła: pojawienie się pierwszej gwiazdki na niebie. To na pamiątkę betlejemskiej gwiazdy, która wskazywała drogę do stajenki, miejsca narodzenia Dzieciątka. Zgromadzeni domownicy powinni odmówić modlitwę i zaprosić Chrystusa do obecności przy wigilijnym stole. Po modlitwie powinna nastąpić chwila milczenia. Według wierzeń dusze zmarłych krewnych przychodzą wtedy, by zacząć wigilię ze wszystkimi. Zanim zasiądziemy do posiłku dzielimy się oplatkiem. Zwyczajowo pozostawiamy puste miejsce przy stole dla kogoś bliskiego lub wędrowca. Dopiero po modlitwie, podzieleniu się oplatkiem, złożeniu życzeń, pojednaniu się i wybaczeniu sobie nawzajem popełnionych błędów, zasiadamy do wigilijnego stołu. Niech i w naszym domu będzie to wieczerza święta - bez alkoholu, bez telewizji, bez mięsa, ale za to ze śpiewem kolęd, z wzajemną miłością i życzliwością.

MODLITWY NA ROZPOCZĘCIE WIECZERZY WIGILIJNEJ

- W Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen!
- W tej uroczystej chwili wychwalajmy Boga, naszego Ojca, za świętą noc, którą teraz wspominamy, a w której Jego Syn, Jezus Chrystus narodził się z Maryi Dziewicy. Przeżyjmy tamto wydarzenie opisane w Ewangelii.

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: (Łk 2; 1 – 14)

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.

W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie». I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: «Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania»".

Chrystusa, który przyszedł na świat, aby nas zbawić prosimy słowami:

Obdarz nas miłością i pokojem!

- Panie Jezu udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju. *Obdarz nas...*

- Panie Jezu obdarz szczęściem i radością także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych. *Obdarz nas...*

- Panie Jezu, wszystkich opuszczonych samotnych, chorych i nieszczęśliwych pociesz i umocnij Dobrą Nowiną Zbawienia. *Obdarz nas...*

- Panie Jezu, naszych bliskich zmarłych obdarz szczęściem i wiecznym zbawieniem. *Obdarz nas...*

Zjednoczeni w miłości, odmówmy wspólnie modlitwę, której nauczył nas Jezus Chrystus: *Ojcze nasz ...*

Polećmy Bogu przez wstawiennictwo Matki Jezusa Chrystusa - naszą rodzinę, naszych przyjaciół, sąsiadów, gości, samotnych i chorych: *Zdrowaś Maryjo... (Pod Twoją obronę...)*

Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Twojego Syna: spraw, abyśmy jaśnieli blaskiem Twojej światłości w naszym codziennym postępowaniu. Pobłogosław nas i te opłatki, którymi będziemy się dzielić zwyczajem naszych ojców. Naucz nas dzielić się chlebem, miłością i życzliwością z każdym człowiekiem. Obdarz nas wszystkich Twoim pokojem, abyśmy wspólnie sławili Twoją ojcowską dobroć. Przez Chrystusa Pana naszego. AMEN!

Następuje składanie sobie życzeń i dzielenie się opłatkiem.